

at Hestene i nogle Distrikter ere blevne betalte høiere end i andre, saa troer jeg, at hans Grunde egentlig falde til Jorden. — Den ærede Landsthingsmand hittede til Slutning, at Meningerne i det andet Thing havde forenet sig om Lovudkastet. Men man kan forene sig paa en egen Maade. I Almindelighed forstaaer man derved, at Alle ere enige om en Ting; men nu har det været Tilfældet i det andet Thing, at en meget lille Majoritet har været for Lovudkastet, og en stor Minoritet imod det. Jeg troer derfor ikke, at man med Nætte kan sige, at Meningerne her have forenet sig.

Ingerslev: Jeg har blot til mit Forslag at føie dette, at den sidste ærede Talers Tilbagevisning vistnok er temmelig ubesøiet. Jeg har deelt de høie Priser i to Slags, for det Første de Tilfælde, hvor Sogneforstanderskaberne ikke have iagttaget den helbigste Fremgangsmaade ved Indkjøbene, i hvilke Tilfælde jeg har meent, at Kommunerne, der have valgt Forstanderne, maae bære Tabet, og dernæst de Tilfælde, hvor Hestepriiserne i Virkeligheden staae høiere, og hvor jeg altsaa ikke har kunnet udsllynge nogen Bestyldning imod Sogneforstanderskaberne.

Indenrigsministeren: Jeg vil meget anbefale det høitærede Thing at fastholde det Princip, der er vedtaget ved denne Sags endelige Behandling i det andet Thing. Det er ganske vist, som den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Krebs (Ingerslev) hittede, at Meningerne der have forenet sig, det vil sige, at der er vedtaget et Mæglingsforslag mellem de modfattede Forslag, der forelaae. Der forelaae nemlig fra Regjeringens Side et Forslag om et bestemt Maximum, ud over hvilket ingen Erstatning skulde ydes. Ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget blev der derimod vedtaget et Forslag, hvorefter der skulde gives fuld Erstatning. Jeg finder nu, at det er en overmaade helbig Mellemvei, der er blevet vedtaget i det andet Thing, nemlig at fastholde et Maximum, men ved Siden deraf tilstaae Kommunerne en Kvotadeel af, hvad de paa Grund af særegne Omstændigheder have været nødte

til at give ud over dette Maximum. Jeg har ved denne Sags første Behandling her i Thinget tilladt mig at anføre de Grunde, som tale for ved denne Slags Love ikke aldeles at opgibe Tanken om et Maximum. I det Dieblit, man gjør det, og altsaa gjør Sogneforstanderskaberne til ikke Andet end Statens Kommissiøner, som anstaafe Heste paa dens Regning og faae fuld Erstatning for, hvad de have udlagt, troer jeg, at man gjør en saadan Anskaffelsesmaade umulig. Man bortffjerner derved al Garanti for, at den fornødne Økonomi og Varfomhed iagttages ved Hestenes Anskaffelse, og man ffjerner sig tillige altfor meget fra det naturlige Princip for en saadan Anskaffelse i Krigstid. Hertil maa det endvidere bemærkes, at det har været langt haardere og langt strengere har rammet enkelte Kommuner, forsaavidt Udredningen tidligere stete under Form af Naturaludskrivning, idet man uden videre forlangte Hestene leverede. Dette har naturligviis i høi Grad medført den Ulempe, som man nu bebrejder Lovforslaget, at Byrden er falden haardere paa de Kommuner, hvor Gjenstandene staae i høiere Priis. Jeg troer, som sagt, at Ulempen ved en Naturaludskrivning ved det foreliggende Lovforslag er ffjernet saa meget som muligt.

Det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, gaaer kun ud paa at bortffjerne de Urigtigheder, der deels efter min Mening og deels efter hvad der blev hittedet ved Sagens første Behandling, hæfte ved Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing. Jeg troer, at, som Endringsforslaget nu er affattet, er det klart, hvem det er, der skal have Erstatning, nemlig ikke de enkelte Kommuner, men de Distrikter, der udgjøre Hesteudredningslægderne, tilligemed Amtskommunerne og Staden Kjøbenhavn, der efter den foreløbige Lov hver for sig have udredet et vist Antal Heste, og ligeledes troer jeg, at det herved er blevet klart, at den Erstatning, der skal udbetales, alene gaaer ud paa det Beløb, der er givet for de af de forskjellige Bestyrelser anskaffede og af vedkommende Kommissiøn antagne Heste, hverken Mere eller Mindre. Jeg er imidlertid efter de forskjellige Udtalelser, der ere faldne her i Thinget, overbevist om, at Alle maa være enige om, at dette